Raad van State

200708890/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/7051 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 21 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 november 2007, verzonden op 22 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

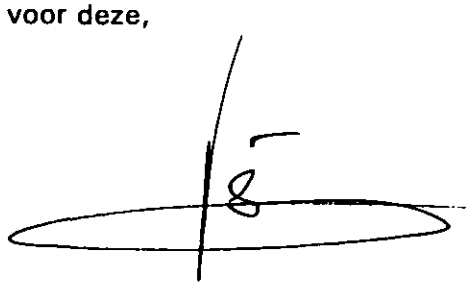
w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

91-566.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 07 / 7051 ONBTON

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 19 januari 2007.
Kenmerk: 0111.29 2085.
V-nummer.

Behandeling ter zitting: 15 oktober 2007

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit, heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen dit besluit is namens eiser op 15 februari 2007, aangevuld bij brief van 13 maart 2007, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 15 oktober 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. R.W.E.J. Luijten, advocaat te Valkenburg aan de Geul. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, afkomstig uit Sierra Leone, is zijn land van herkomst ontvlucht. De reden hiertoe was dat hij, samen met zijn moeder en haar ongeboren kind, op een maandagavond door de rebellen uit huis was gehaald en naar een bos was gebracht waar zij ongeveer een week verbleven. De rebellen hadden een 'weddenschap' gesloten en wilden weten hoe de baby er uit zag. De rebellen hielden de ogen van eisers moeder dicht en hielden haar armen vast toen zij met een groot mes de buik van eisers moeder opensneden en het (dode) kindje, een jongetje, eruit haalden. Eisers moeder overleed ter plekke. Eiser werd gecommandeerd om een gat te graven en daar zijn moeder en het kindje in te leggen. Toen hij het gat dichtmaakte zag eiser kans om aan de rebellen te ontkomen toen die aan het praten waren en niet op hem letten. Tijdens zijn vlucht kwam eiser een aantal paters tegen die hem onder hun hoede namen. Eiser verbleef vier jaar bij hen totdat zij hem hielpen te vluchten. Zij brachten hem naar een boot waarna hij drie maanden onderweg was voordat hij in

Nederland aankwam.

Op 1 december 2001 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, ingevolge artikel 28 van de Vw 2000, ingediend. Bij besluit van 19 juli 2002 is aan eiser een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, met ingang van 1 december 2001, geldig tot 1 december 2004

Op 27 augustus 2004 heeft eiser de onderhavige aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. De afwijzing van *de aanvraag van eiser is gebaseerd op artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en* onder c, van de Vw 2000. Het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone is niet langer van kracht. De grond voor de verlening van de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000 is derhalve komen te vervallen Verweerder heeft in het bestreden besluit voorts aangegeven dat eiser evenmin in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op de gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000, omdat eiser geen documenten met betrekking tot zijn reis naar Nederland heeft overgelegd en de vermoedens die eiser ontleent aan de feiten, namelijk dat hij bij terugkeer zal worden geconfronteerd met de daders van de moord op zijn moeder, niet reëel zijn.

In beroep is namens eiser betoogd, onder verwijzing naar hetgeen in de zienswijze is verwoord, dat aan eiser ten onrechte het ontbreken van documenten ter vaststelling van zijn identiteit, *nationaliteit en reisroute wordt toegerekend. Aan eiser werd een* verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend waarbij verweerder kennelijk is uitgegaan van de correctheid van de door eiser opgegeven personalia en nationaliteit. Bovendien heeft verweerder een aanvullend gehoor afgenomen op basis waarvan tot de Sierra Leoonse nationaliteit is geconcludeerd. Met betrekking tot het ontbreken van documenten geeft eiser aan dat hij door de oorlogs- en veiligheidssituatie in het land van herkomst een dergelijk document niet kon aanvragen
Voorts is eiser van mening dat hem niet kan worden tegengeworpen dat hij geen gedetailleerde verklaring kan geven over zijn reis per schip, aangezien hij gedurende de gehele reis in een afgesloten ruimte zat zonder ramen of patrijspoorten. Gelet op het *voornoemde is eiser van mening dat verweerder de conclusie dat zijn asielrelaas niet* geloofwaardig is onvoldoende draagkrachtig heeft gemotiveerd.
Verder vreest eiser voor vervolging in zijn land van herkomst, omdat hij tegen de daders van de moord op zijn moeder zou kunnen getuigen.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000 slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een *grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.*

Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor *bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor* verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

Zoals hiervóór is aangegeven, stelt verweerder zich op het standpunt dat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te

vervallen. Gelet op het beroepschrift en verhandelde ter zitting is dit aspect van het bestreden besluit niet in geding, zodat de rechtbank hieraan voorbij zal gaan.

Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) moet er van worden uitgegaan dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaantastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000. Dit brengt met zich mee dat eiser tijdens de geldigheidsduur van de hem verleende verblijfsvergunning geen belang had bij het instellen van bezwaar of beroep tegen het daaraan ten grondslag liggende besluit, maar dat dit belang is herleefd met het voornemen van verweerder tot afwijzing van de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, omdat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen in verband met de beëindiging van het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers van Sierra Leoonse nationaliteit.

Verweerder heeft aldus in het bestreden besluit gemotiveerd uiteen gezet waarom eiser, zowel ten tijde van het besluit van 19 juli 2002, als ten tijde van het thans bestreden besluit, niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op (een van) de gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

De rechtbank stelt vast dat verweerder in het voornemen, dat geheel herhaald en ingelast is in het bestreden besluit, kennelijk de zwaarwegendheid van eisers asielrelaas heeft getoetst. Dit moge blijken uit het volgende citaat uit het voornemen:

"Van belang is dat uit het relaas van betrokkene niet is gebleken van enige specifieke negatieve aandacht voor hem vanuit welke Sierra Leoonse groepering dan ook. Betrokkene heeft immers aangegeven dat hij nog vier jaar na de aanval van de rebellen op zijn dorp, waarbij levens zijn moeder om het leven zou zijn gebracht, bij paters in Sierra Leone zou hebben verbleven, zonder dat dit enig noemenswaardig probleem met zich mee zou hebben gebracht. Hieruit wordt geconcludeerd dat betrokkene vier jaar voor zijn vertrek uit Sierra Leone, eenmalig het slachtoffer is geworden van de destijds algemene onveilige situatie in zijn land van herkomst, waarbij tevens wordt opgemerkt dat betrokkene louter op aandringen van de paters Sierra Leone zou hebben verlaten, zonder dat hieraan enige in het vertrag grond ten grondslag zou hebben gelegen."

Eerst onder punt 4.2 van het bestreden besluit stelt verweerder, naast hetgeen in het voornemen is verwoord, dat de vrees van betrokkene te worden geconfronteerd met de ex-strijders puur is gebaseerd op zijn eigen vermoedens en dat die vrees het benodigde realiteitsgehalte ontbeert. Vervolgens toetst verweerder weer de zwaarwegendheid van het relaas door te overwegen dat "gesteld noch gebleken is dat er ook maar een enkele aanwijzing bestaat dat betrokkene bij terugkeer te vrezen zou hebben voor de ex-rebellen. Ook uit het algemeen ambtsbericht Sierra Leone van 28 juni 2006 (DPV/AM-906656) blijkt niet dat terugkerende vluchtelingen gevaar lopen slachtoffer te worden van geweld door voormalige rebellen, die hen als potentieel belastende getuigen zouden beschouwen." Gelet op de ontstane onduidelijkheid, die de gemachtigde van verweerder ter zitting niet heeft kunnen wegnemen, en voorts niet is gebleken dat verweerder een specifiek belang heeft bij een beoordeling door de rechtbank van de vraag of eiser toerekenbaar onvoldoende documenten of andere bescheiden ter staving van zijn relaas heeft overgelegd, zal de rechtbank zich beperken dat een beoordeling van de zwaarwegendheid van eisers asielrelaas.

De rechtbank is van oordeel dat eisers asielrelaas niet zwaarwegend genoeg is om een geslaagd beroep te doen op vluchtelingschap Niet is gebleken van specifieke juist op de persoon van eiser gerichte negatieve aandacht van de rebellen. Daar komt bij dat eiser nog vier jaren na de gebeurtenissen met de rebellen in zijn land van herkomst is gebleven, hetgeen er niet op duidt dat men naar hem op zoek was. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat ook uit het ambtsbericht van juni 2006 niet blijkt dat terugkerende vluchtelingen gevaar lopen slachtoffer te worden van de rebellen, die hen als potentieel belastende getuigen zouden kunnen beschouwen.

Gelet op het vorenstaande merkt verweerder eiser terecht niet aan als verdragsvluchteling.

Mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen bestaat evenmin grond voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er geen daadwerkelijk concrete redenen zijn die de conclusie rechtvaardigen dat eiser bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Verweerder heeft derhalve terecht geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, worden verleend aan de vreemdeling, van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst. Hiervan kan onder meer sprake zijn indien de vreemdeling getraumatiseerd is.

Om ingevolge het traumatabeleid in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, moet ingevolge het door verweerder gevoerde beleid, als neergelegd in paragraaf C2/4.2 voldaan worden aan een aantal voorwaarden. De betrokken asielzoeker zal de aangevoerde gebeurtenissen, die tot een verondersteld traumatische ervaring leiden, aannemelijk moeten maken Tevens zal aannemelijk moeten zijn dat de gestelde gebeurtenissen aanleiding zijn geweest voor het vertrek van de betrokken asielzoeker uit het land van herkomst. Voor de aannemelijkheid van dit causale verband biedt de termijn waarbinnen de betrokkene het land heeft verlaten een belangrijk aanknopingspunt. In beginsel geldt hiervoor het uitgangspunt dat de betrokken asielzoeker binnen zes maanden na deze gebeurtenissen het land van herkomst dient te hebben verlaten.

Door te overwegen dat eiser niet aannemelijk heeft weten te maken dat de dood van zijn moeder heeft geleid tot zijn vertrek, omdat niet is gebleken dat eiser zijn land van herkomst niet eerder had kunnen verlaten, heeft verweerder overeenkomstig bovenaangehaald beleid gehandeld Blijkens het beleid pleegt verweerder de termijn van zes maanden als een omslagpunt voor de bewijslast te hanteren Eisers stelling dat hij zich slechts heeft weten staande te houden doordat de paters zich (gedurende de vier jaar voorafgaand aan zijn vlucht) over hem hebben ontfermd, heeft verweerder niet voldoende hoeven achten voor het aannemelijk maken dat de dood van eisers moeder de reden voor zijn vertrek is geweest. Verweerder heeft eiser op goede gronden niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Al hetgeen hiervóór is overwogen leidt de rechtbank tot de slotsom dat het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8.70 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. Hillen in tegenwoordigheid van mr. A.J H. Bosgoed als griffier en uitgesproken in het openbaar op 21 NOV 2007

w g. A Bosgoed w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift
de wnd griffier:

Verzonden op: 22 NOV 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6.5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist

LEMMEN
Advocaten & Procureurs

Bezoekadres:
Burgemeester de Hesselleplein 15
6411 CC Heerlen
Telefoon: 045 5710263
Fax: 045-5741466
E-mail: algemeen@lemmenadvocaten.nl

Postadres
Postbus 123
6400 AC Heerlen
Rabobank: 14.04.34.002
t.n.v. Stichting Derdengelden
Lemmen Advocaten

mr A.J.P. Lemmen mw mr C.M.A. Fens mw mr C.L.P. Giesen

6918-C

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
19 DEC 2007
ZAAKNR. 200708850
AAN: B.W. de Bont
BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-365 13 80

Heerlen : 19 december 2007
Betreft :
Onze referentie : 07.272.L/s
Uw referentie : onbekend

Edelachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroep in opgemelde zaak, met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting verblijft,

hoogachtend,

mr A.J.P. Lemmen

LEMMEN
Advocaten & Procureurs

Onze referentie: 07.272.L/s

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
19 DEC 2007
ZAAKNR. 200708890
AAN: S. W. DE BONT
BEHANDELD: DD: PAR:

Toevoeging aangevraagd
HOGER BEROEP

RAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
POSTBUS 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

, geboren op , Sierraleoonse nationaliteit, wonende te te dezer zake domicilie kiezende te Heerlen aan het Burgemeester de Hesselleplein no. 15 (postbus 123, 6400 AC), ten kantore van Advocatenkantoor Lemmen, advocaten en procureurs, van wie mr A.J.P. Lemmen ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd wordt hoger beroep in te stellen voor appellant en als gevolmachtigde zal optreden;

DAT bij de hierbij overgelegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht d.d. 22 november 2007 het beroep ongegrond verklaard wordt (betreffende de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd);

DAT appellant zich niet met de uitspraak kan verenigen en hiertegen hierbij hoger beroep instelt;

DAT appellant de navolgende grieven wenst aan te voeren:

GRIEF I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat het verblijf van vier jaar na de gebeurtenissen met de rebellen de conclusie rechtvaardig dat niet naar appellant werd gezocht. Appellant verbleef gedurende drie jaren op een met muren afgeschermd terrein ver buiten Appellant heeft aangegeven dat hij niet naar buiten ging.

De Staatssecretaris heeft ten onrechte niet bij de beoordeling betrokken wat appellants situatie zou zijn geweest in Sierra Leone ten tijde van de asielaanvraag in Nederland (29 november 2001) gelet op de gevaarzetting voor hem in Sierra Leone. De enkele verwijzing dat de situatie in stabiel was is niet toereikend. De vraag die daarbij aan de orde had moeten komen is of wel veilig was en vanaf wanneer. Appellant was niet in en niet is het land van herkomst. Dat is Sierra Leone (laatste alinea, pagina 3 voornemen). Appellant is geboren in . Voor de zwaarwegendheid is relevant of een vlucht naar een veilige plek in Sierra Leone mogelijk was tussen ± 1997 en ± 2001.

LEMMEN
Advocaten & Procureurs

Zowel in de zwaarwegendheid van het asielrelaas als voor de beoordeling van het bestaan van een situatie die strijdig is met artikel 3 EVRM

GRIEF II

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen dat appellants beroep op de opgelopen trauma's (gebeurtenissen met moeder) gelet op de omkering der bewijslast na 6 maanden niet werden gehonoreerd.

Uit het gestelde in de vorige grief blijkt appellant verbleef onder de hoede bij de paters in en daar geheel ondergedoken leefde. De beoordeling van de pater was dat het niet veilig was direct het land te ontvluchten en dat appellant moest wachten tot een vlucht gelet op de gevechten in het land mogelijk was. In deze situatie kan niet van appellant verwacht worden dat hij bewijst dat de trauma's de reden van de vlucht zijn. Appellant kon niet eerder vluchten. Uitgaande van de geloofwaardigheid van het asielrelaas behoeven de opgelopen trauma's niet met medische stukken te worden onderbouwd.

Ter adstructie voegt appellant bij de uitspraak d.d. 30 mei 2006 der Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Maastricht (AWB nr.: 05/48201) en wijst op de 5e pagina vanaf de 5e alinea en pagina 6.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de Rechtbank geïntimeerde niet in de proceskosten veroordeeld. Uit vorenstaande grieven blijkt dat het beroep gegrond verklaard had moeten worden met een veroordeling van de Staatssecretaris in de proceskosten

REDENEN WAAROM:

appellant u eerbiedig verzoekt zijn hoger beroep gegrond te willen verklaren, althans een zodanige beslissing te willen nemen als u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Heerlen, 19 december 2007

Hetwelk doende enz.,
namens
PP
mr A.J.P. Lemmen
Advocaat-Gemachtigde